

Заява Комітету з питань гуманітарної та інформаційної політики щодо об'єктивного висвітлення подій, врахування причинно-наслідкових зв'язків та відповідальності за загибель дітей унаслідок збройної агресії російської федерації проти України

10.8.2026 - | Verkhovna Rada Ukrainy

Комітет висловлює повагу до гуманітарних місій та агенцій ООН, які здійснюють моніторинг становища цивільного населення в умовах збройного конфлікту. Водночас Комітет констатує, що методологічні підходи деяких міжнародних інституцій, зокрема оприлюднена 4 серпня 2026 року заява Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ), демонструють небезпечну тенденцію до розмивання відповідальності держави-агресора (держави-окупанта) перед міжнародною спільнотою та міжнародним правосуддям за скоєні воєнні злочини.

Станом на 10 серпня 2026 року в Україні офіційно підтверджено загибель 728 дітей та поранення ще 2775 малюків і підлітків. Коли ЮНІСЕФ ставить Україну та рф в один контекст, не відображаючи масштабу наслідків російської агресії для українських дітей, публікація статистики без зазначення першопричин трагедій і без чіткого визначення джерела загроз створює хибне враження рівнозначності між державою-агресором і жертвою, яка захищає своє право на самооборону згідно зі статтею 51 Статуту ООН.

Ціна міжнародної толерантності: втрати серед українських дітей. Прямим та трагічним доказом безперервного російського терору є кількість постраждалих дітей саме в період з 4 по 10 серпня 2026 року — під час публікацій та обговорень звітів міжнародних організацій. Лише за цей тиждень внаслідок російських атак загинули та були поранені українські діти.

російська федерація свідомо ігнорує норми міжнародного гуманітарного права та Четверту Женевську конвенцію, обираючи своїми мішенями заклади охорони здоров'я, шкільної та дошкільної освіти.

Світ не дозволить забути авіаудар по пологовому будинку та дитячій лікарні у Маріуполі (9 березня 2022 року), а також прицільний удар стратегічною крилатою ракетою Х-101 по унікальних корпусах токсикології та кардіохірургії Національної дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит» у Києві (8 липня 2024 року), де на операційних столах у той момент перебували беззахисні діти, а інші пацієнти проходили тривале лікування від онкологічних захворювань.

За роки збройної агресії рф проти України пошкоджено або повністю зруйновано тисячі українських шкіл і дитячих садочків. Лише в місті Харкові російські атаки знищили або пошкодили майже 65 відсотків освітніх установ, позбавляючи цілі покоління можливості здобувати освіту в безпечних умовах і соціалізуватися.

Також Комітет наголошує на появі нової форми злочинних дій, спрямованих на знищення

української національної ідентичності, яку міжнародні організації, на жаль, недостатньо висвітлюють у своїх звітах. Це - цілеспрямоване нищення української навчальної літератури, мови, що є прямим замахом на ідентичність майбутнього покоління українців і підпадає під визначення освітнього та культурного геноциду.

Протягом літа 2026 року росія здійснила серію скоординованих ударів по найбільших друкарнях України. Лише за неповний липень та початок серпня 2026 року внаслідок російських обстрілів було знищено понад 1,5 мільйона примірників книг. Загалом станом на серпень 2026 року росія знищила понад 1,1 мільйона шкільних підручників.

Крім безпосередніх ударів по медичних та освітніх закладах, держава-агресор послідовно нищить логістичну інфраструктуру міжнародних місій, яка покликана забезпечувати життєдіяльність дітей. Внаслідок російського ракетного удару по селищу Білогородка Київської області було вщент зруйновано контрактний логістичний склад Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ). Вогнем знищено понад 106 тисяч одиниць критично важливих гуманітарних вантажів: генератори, запаси питної води, гігієнічні набори та резервуари, призначені для прифронтових регіонів напередодні зимового періоду.

Масована атака на склад Українського Червоного Хреста в Києві (2 липня 2026 року) та його ліквідація призвела до повної руйнації великого гуманітарного хабу: знищено медичне обладнання та запаси для постраждалих.

Окремим і найбільш масштабним воєнним злочином російської федерації, що має всі ознаки демографічного геноциду згідно з Конвенцією ООН 1948 року, є системне та масове викрадення українських дітей. Росія цілеспрямовано депортує неповнолітніх із тимчасово окупованих територій України на свою територію, піддаючи їх насильницькій русифікації, примусовій зміні громадянства та незаконному усиновленню в російські родини з метою повного стирання їхньої національної самосвідомості. Станом на сьогодні Україною офіційно верифіковано дані про депортацію та примусове переміщення понад 20 тисяч українських дітей, а реальні цифри можуть сягати сотень тисяч.

Комітет наголошує, що ефективний захист прав дитини на міжнародному рівні неможливий без точного встановлення причинно-наслідкових зв'язків, приховування, згладжування чи розмивання причин цих злочинів з боку ЮНІСЕФ, структур ООН або інших міжнародних платформ лише легітимізує дії держави-агресора та підживлює безкарність.

З огляду на це, Комітет закликає ЮНІСЕФ та інші правозахисні інституції:

1. Перейти до об'єктивної правової оцінки ситуації в Україні, що передбачає відмову від нейтральної риторики та пряме визначення російської федерації стороною, відповідальною за порушення міжнародного гуманітарного права, загибель українських дітей, а також руйнування медичної та освітньої інфраструктури. Кваліфікувати удари по дитячих лікувальних і навчальних закладах у чіткій відповідності до норм міжнародного кримінального права.
2. Кваліфікувати цілеспрямоване масове знищення українських підручників, шкіл і культурних об'єктів як злочинні дії, що безпосередньо руйнують майбутнє дітей, позбавляють їх права на освіту та культурну приналежність, і є складовою злочину геноциду проти української ідентичності.
3. Сприяти консолідації зусиль міжнародного співтовариства для припинення порушень прав українських дітей, включаючи повну заборону практики їхньої примусової депортації.

Міжнародні інституції не можуть залишатися нейтральними спостерігачами, коли держава-

агресор цілеспрямовано знищує майбутнє цілої нації. Будь-яка спроба уникнути належної міжнародно-правової оцінки дій російської федерації нівелює саму суть існування глобальних організацій, покликаних захищати права дитини та фундаментальні права людини.

https://www.rada.gov.ua/news/news_kom/274645.html